

TALLER DE FILOSOFIA

Dimarts 29 d'octubre, a les 18.30 h, ens trobarem de nou al taller de filosofia de forma presencial i virtual.

A partir del segle VIII la polis fou l'organització política més comuna dels petits estats hel·lènics autosuficients i autònoms. Aquesta manera tan peculiar de regir-se de les comunitats de ciutadans de l'Hèl·lada s'estengué per tota la Mediterrània gràcies a la colonització i es consolidà després de la prova de foc que suposà la victòria grega sobre els perses en les guerres Mèdiques que ocuparen el primer terç del segle V a.C.

La polis d'Atenes, per la seva banda, posa en marxa un sistema polític nou i únic, la democràcia. El moment del seu màxim apogeu es coneix com l'època de Pèricles que va tenir lloc entre el final de les guerres Mèdiques (480 a.C.) i la guerra del Peloponès (431 a.C.).

En la democràcia d'Atenes la paraula esdevingué un element central atès que les decisions es prenen a l'àgora, s'havia de convèncer l'auditori mitjançant elaborats discursos. Per aquest motiu aparegueren mestres, els sofistes i escoles com les de Plató (427-347a.C.) i Sócrates (436 -338a.C.).

29 d'octubre: **La paraula a l'àgora. Plató, sofistes i retòrics. La paraula porta coneixement? Conté veritat o versemblança?**

Bibliografia recomanada

Aristòtil, *Retórica*, Alianza Ed, 2017

Platón, *Crátilo*, Alianza Ed, 2011

Platón, *El convit*. Fundació Bernat Metge, 2019

Extret de: <https://www.muyinteresante.com/historia/62477.html>

“Ara –digué-, intenta prestar-me la màxima atenció. Car aquell qui ha estat guiat fins aquí i instruït en els afers de l'amor i ha contemplat ordenadament les coses belles i en la forma deguda, quan s'apropi ja al terme de la iniciació amorosa contemplarà, de sobte, quelcom d'una naturalesa meravellosament bella; allò, Sòcrates, allò per amor de què, justament, hem sofert tantes fatigues fins ara! De primer, existeix sempre, no neix ni mor, ni augmenta ni minva; després, no és en una part bell i en una altra lleig, ni bell per a uns i lleig per a uns altres; la seva bellesa no es mostrarà a aquell que la contempla, ni en la forma, per exemple, d'un rostre ni d'unes mans ni de cap de les coses que formen el cos, ni tampoc com un discurs ni com un saber ni com res que estigui en un altre, és a dir, en un ésser viu, ja sigui en la terra o en el cel, o en qualsevol altra cosa; sinó com una forma única que és sempre per si mateixa i en ella mateixa...”

Plató, *El Convit*